

પ્રસ્તૃતા

‘આનંદમય જન્મદિવસ’ માટે
ગુરુમાઈ ચિદ્રિલાસાનંદ દ્વારા પસંદ કરાયેલો એક સદ્ગુણ
સિદ્ધ્યોગ ધ્યાનશિક્ષક બેન વિલિયમ્સ દ્વારા લિખિત વ્યાખ્યા

સંસ્કૃત શબ્દ ‘આનંદ’, ગહન તૂભિ પ્રદાન કરનારી એ પ્રસ્તૃતાને દર્શાવે છે જે અહેતુકી છે અને તેમનાં માટે હંમેશાં ઉપલબ્ધ છે, જે તેના રસને ચાખવાનો, તેના સ્વરૂપને સ્પર્શ કરવાનો, તેના સંગીતને સાંભળવાનો, તેની દીક્ષિની અનુભૂતિ કરવાનો, તેની સુરભિને શાસમાં ભરી લેવાનો અને તેનાં ઝગમગતા સૌંદર્યમાં નિમન્ન થઈ જવાનો ખૂબ પ્રયત્ન કરે છે. આ જ આત્માનું સ્વરૂપ છે, આધ્યાત્મિક યાત્રાનું લક્ષ્ય છે. જ્યારે આપણે આત્માની અનુભૂતિ કરીએ છીએ ત્યારે આનંદના તરંગોથી ભરાઈ જઈએ છીએ.

સિદ્ધ્યોગ સાધના દ્વારા આપણે જે પ્રસ્તૃતાને, જે આનંદને અનાવૃત કરીએ છીએ, તે કોઈ ક્ષાणિક અનુભૂતિ નથી; તે “ઉચિત” પરિસ્થિતિઓ અથવા એ વાત પર નિર્ભર નથી કે બધું આપણી યોજના અનુસાર જ થશે. એક સદ્ગુણના રૂપે પ્રસ્તૃતાનો વિકાસ કરવા માટે — આપણાં ફૂત્યો દ્વારા આ સદ્ગુણને સતત ઝગમગવા દેવા માટે — આપણે આપણા અંતરમાં અને આપણી આસપાસની દરેક વસ્તુમાં વિદ્યમાન ખુશીને ઓળખવાનો અભ્યાસ કરી શકીએ છીએ.

The Yoga of Discipline (ધ યોગ ઓફ ડિસ્ચિલિન) પુસ્તકમાં શ્રીગુરુમાઈ લખે છે :

પરમાનંદનો સ્વર્યોદય બ્રહ્માંડના કણ-કણમાં ઝગમગે છે, તો કેમ નહીં નિત્ય નવા આનંદનું પાન કરી નવા બોધથી પ્રેરિત થઈ જઈએ?¹

ભારતનાં બધાં શાસ્ત્રોમાં આ સત્ય સદૈવ પ્રતિધ્વનિત થતું રહ્યું છે. ઋષિમુનિઓ આપણને એ યાદ કરાવે છે કે આ જગતમાં પરમાનંદ વ્યાપ છે; દરેક વસ્તુ પરમાનંદમાંથી ઉદ્દિત થાય છે અને તેમાં જ સમાઈ જાય છે; આપણામાંથી દરેક વ્યક્તિ પરમાનંદની આ મહાન શક્તિથી સતત આચ્છાદિત રહે છે, સદૈવ ઘેરાયેલી રહે છે. આપણે માત્ર એ શીખવાની જરૂર છે કે તે પરમાનંદને કેવી રીતે ઓળખીએ.

ક્યારેક-ક્યારેક અથવું બની શકે કે આપણને લાગે કે આ સૂક્ષ્મ અને હિંદ્ય દિશિકોણ બહારની કોઈ વસ્તુ છે, નહીં કે આપણો પોતાનો અનુભવ. નિરંતર રહેનારા પ્રસ્તૃતાના ભાવને પામવો મોટાભાગે મુશ્કેલ છે. આ જ કારણથી ગુરુમાઈજી આપણને પ્રોત્સાહિત કરે છે કે આપણે “નિત્ય નવા આનંદનું પાન કરતાં રહીએ,” આપણે સ્થિર અને

દ્વારા પ્રસંગતાના સહિત આગળ વધતાં રહીએ. તેની રાણ જોવા કરતાં કે પ્રસંગતાનો અનુભવ આપમેળે થાય, આપણે એક યોગીનો સહિત અભિગમ અપનાવી શકીએ; સિદ્ધયોગની શિખામણોનું આપણા જીવનમાં પાલન કરીને આપણે એ સૂક્ષ્મ આનંદ સાથે જોડાવાનું શીખી શકીએ છીએ જે દ્વારા ક્ષાળે સ્પર્ધિત થઈ રહ્યો છે.

વિજ્ઞાન બૈરવમાં આપણને એ વ્યાવહારિક નિર્દેશ મળે છે કે પ્રસંગતાનો વિકાસ કેવી રીતે કરી શકાય :

યત્ર યત્ર મનસ્તુષ્ટિમંનસ્તત્રૈવ ધારયેત् ।
તત્ર તત્ર પરાનન્દસ્વરૂપં સમ્પ્રવર્તતે ॥ ૭૪ ॥

વ્યક્તિના મનને જ્યાં પણ ગહન પ્રસંગતા મળે,
ત્યાં જ તેના મનને એકાગ્ર થઈ જવા હો.
આવી દ્વારા પરિસ્થિતિમાં, પરમાનંદનું સ્વરૂપ પ્રગટ થશે.^૨

આપણા જીવનમાં પ્રસંગતાનું કોઈપણ સહજ સ્કુરણ થાય, તે પરમાનંદનું પ્રવેશદ્વાર બની શકે છે. જો આપણે ધ્યાનથી જોઈએ કે એ શું છે જે આપણા હૃદયને પ્રકૃતિ કરે છે અને પછી જો આપણે સચેત રહીને આપણા મનને તે પ્રસંગતાના સ્તોત પર કેન્દ્રિત કરીએ, તો આપણે એ સૂક્ષ્મ આનંદને અનાવરિત કરીશું જે સમગ્ર સૂષ્ટિના મૂળમાં વિદ્યમાન છે.

જેમજેમ આપણે બાહ્ય સંસારમાં વ્યાપ આનંદના બોધને વધુને વધુ વિકસિત કરતાં જઈએ છીએ, તેમતેમ આપણે આપણા અંતરમાં પ્રસંગતાના સ્તોતને ઓળખવામાં પણ વધુને વધુ નિપુણ થતાં જઈએ છીએ. મનને શાંત કરવાથી તે આપણને અંતર તૂભિ પ્રત્યે ગ્રહણશીલ બનાવે છે. અંતરાત્માની આ સ્વાભાવિક ખુશી, આ સ્વાભાવિક પ્રસંગતા કોઈ બાહ્ય માંગ, પરિસ્થિતિઓ કે શરતો પર આશ્રિત નથી કારણકે, જેમકે ગુરુમાઈજ શીખવે છે, આ પરમાનંદ ચેતનાની માત્ર એક અવસ્થા નથી, તે સ્વયં આપણે જ છીએ.

પ્રસંગતા માટે અભિકથન

હું આનંદના તરંગોથી ભરેલો છું.

(અભિકથન : એ કથન જેનું જગડકતાથી વારંવાર ઉચ્ચારણ કરવામાં આવે છે જેથી તે આપણી ચેતનામાં ફેલાઈ જાય.)

^१ સ્વામી ચિદ્રલાસાનંદ, *The Yoga of Discipline* (સાઉથ ફોલ્સબર્ગ, ન્યૂયૉર્ક, એસ.વાય.ડી.એ. ફાઉન્ડેશન, ૧૯૬૬) પૃ. xix.

^૨ વિજ્ઞાનભૈરવ, ૭૪; સ્વામી ચિદ્રલાસાનંદ, *Inner Treasures* (સાઉથ ફોલ્સબર્ગ, ન્યૂયૉર્ક, એસ.વાય.ડી.એ. ફાઉન્ડેશન, ૧૯૬૫) પૃ.૨૮-૨૯.

© ૨૦૨૦ એસ.વાય.ડી.એ. ફાઉન્ડેશન®. સર્વાધિકાર સુરક્ષિત.